

Haggai 1:5b en 7b

“Stelt uw hart op uw wegen”

1 verlangen 2 voorbereiding 3 vrucht

Gemeente,

Nahum, Habakuk, Zefanja. Dat waren de laatste 3 kleine profeten die we gehoord hebben. Rond 650-620 in het 2 stammenrijk van Juda. Daarna is er heel wat gebeurd. Juda en Jeruzalem zijn meerdere keren aangevallen en belegerd. Tussen 609 en 586 voor Christus. De ene belegering na de andere en steeds werd Jeruzalem wat verder verwoest en leeggeplunderd. Na 586 blijft er niemand meer over in Jeruzalem. Juda is in ballingschap in Babel. Bijna 400 jaar na David en Salomo bestraft God alle afwijking van Hem met deze ballingschap. Tientallen jaren is het stil in Juda en Jeruzalem.

Pas in 539 voor Christus. Dan keren er Joden terug. Koning Kores vindt dat ineens goed. Hij laat ze terugkeren naar hun land en hoofdstad. Maar het zijn er maar een paar die dat doen. De meesten hebben het nu zo goed naar hun zin in Babel dat ze liever daar blijven dan teruggaan. Maar er komen er terug, enkelen. En die beginnen direct te bouwen. Op te bouwen. Er moet toch weer een tempel komen. De dienst van de HEERE moet weer ingesteld worden. Het fundament voor de tempel wordt gelegd. Het brandofferaltaar wordt gebouwd. Vol vuur en ijver gaan ze aan de gang. In 537 voor Christus is er weer een brandofferaltaar en ligt het fundament voor de tempel er weer.

En dan valt het stil. Gebeurt er niks meer. 1 jaar, 5 jaar, 10 jaar, 15 jaar. Je ziet niets verrijzen op het fundament. Geen stéén! Het vuur is er uit en de ijver is weg. Als je dat vergelijkt met het begin, net na de terugkeer..... Ja dat kan. Als je vergelijkt met de tijd dat je net belijdenis had gedaan. Hoe veel jaar geleden? 1,2,5, 10 noem maar op. Toen je voor het eerst aan het avondmaal ging. Toen je trouwde. Toen je net wonderlijk beter was geworden. Als je vergelijkt met toen je kind was. En zo graag wat wilde doen voor de Heere. Als dat vergelijkt met nu.... Misschien met je zeggen: dan ben ik ook veel kwijtgeraakt aan vuur en ijver voor de Heere. Zo is het nou niet meer in elk geval.

Heeft het volk van Juda dan niets geleerd van de ballingschap? Die was toch niet voor niets uiteindelijk gekomen van de Heere. Vanwege de ongehoorzaamheid in de eeuwen ervoor. En binnen 5 jaar na de terugkeer is het niks beter dan voor die tijd. Weer ongehoorzaam. Ben jedan hardleers of niet? Als je weer dat nou daarvoor je vaderen zo gestraft zijn met de ballingschap...

1 verlangen (van God)

Maar God..... God wil wonen bij Zijn volk. God wil Zijn tempel hebben in Jeruzalem. Want Hij wil wonen bij Zijn volk. God wil Zijn volk ontmoeten. En zegenen.

Nou ja, het is wel duidelijk dat dat dus niet is omdat het volk daar zo op zit te wachten om zit te springen. Integendeel. Ze hebben wel andere dingen aan hun hoofd en zijn druk met allerlei andere zaken. Maar God wil wonen bij Zijn volk en Hij wil Zijn volk zegenen. Omdat Hij de HEERE is! Omdat hij zo God is dat Hij dat wil. En daarom zendt God ook nu twee profeten: Haggai en Zacharia. Zij moeten het volk oproepen dat er toch een tempel gaat komen zodat Hij kan wonen temidden van Zijn volk. Omdat God dat wil!

En zo is later de Heere Jezus gekomen naar de wereld. Gezonden door de Vader. Omdat Hij dat wil. O nee, niet omdat zondaren daar zo verlegen om waren. Daar zo druk mee waren en om zaten te smachten. Advent heeft zijn oorsprong in de hemel, in God.

En zo zal Jezus nogmaals komen, wederkomen op de wolken. Om Zijn volk tot Zich te nemen. O nee, niet omdat Zijn bruid daar altijd zo naar verlangt. Niet omdat Zijn bruid daar steeds mee bezig is en op zit te wachten. Maar Zijn wederkomst is er omdat Hij dat wil. Hij wil Zijn Kerk tot Zich nemen en de bruiloft beginnen en eeuwig laten duren.

En zo geeft God ook het Heilig Avondmaal. Hij wil wonen bij Zijn volk. Hij wil Zijn bruidskerk ontmoeten aan Zijn tafel. Waarom? Omdat Hij dat wil. Zo was het al de eerste keer: Ik heb zeer begeerd dit Pascha met u te eten. Hij wil zijn Bruidskerk ontmoeten aan Zijn tafel. Dat is wel een wonder. Dat is wel een heerlijk Evangelie. Want het kan zomaar zijn dat Zijn bruidskerk er helemaal niet op zit te wachten. Dat ik helemaal niet daarnaar verlang en daarmee bezig ben. Aan het begin van de voorbereidingsweek niet en misschien en soms aan het einde van zo'n week nog niet. Wat is mijn verlangen naar Hem ver te zoeken! Ondergesneeuwd. Onder 1000 en 1 dingen. O, als het avondmaal van mijn verlangen afhing, zouden we jaren zonder zitten. Maar: Hij wil het. Hij verlangt!

En zo is het trouwens altijd al geweest. En zo is het ook begonnen. Toen Hij tot en in mijn leven kwam. O nee, daar ging geen verlangen van mij aan vooraf. Integendeel. Ongeïnteresseerdheid, verzet. Ik had God nooit gezocht en nooit gevonden. Maar Hij zocht mij. Dat is het: het begin van mijn geloof ligt niet in mijn verlangen naar God, maar in Zijn verlangen naar mij. Als ik daarover nadenk.... Zo wonderlijk. En ja, dan kan als vrucht mijn hart ook zo verlangen naar Hem. Dorsten en smachten, uitzien en hunkeren. Als vrucht van Zijn verlangen. Heerlijk en rijk. Maar

ook soms zo weer weg, soms dagen, weken, maanden. Net als bij het volk na de terugkeer uit de ballingschap.

En daarom zendt God. Zijn profeten. Zacharia, en vanmorgen Haggai. Omdat Hij wil wonen bij Zijn volk. Omdat Hij volgende week wil ontmoeten Zijn bruidskerk. Daarom vandaag de profeet die zegt: Stelt uw hart op uw wegen.

2 voorbereiding

We gaan eens woord voor woord kijken wat dat bedoelt te zeggen. Stelt uw hart op uw wegen. We beginnen achteraan. Uw wegen, dat kan twee dingen betekenen. Dat kan betekenen dat wat je meemaakt. Wat je de laatste tijd hebt meegemaakt, dat is een weg. De weg die God met je gaat. Het kan ook betekenen dat wat je doet. Wat je de laatste tijd zelf gedaan en gekozen hebt, dat is een weg. De weg die je zelf kiest en gaat.

Stelt uw hart op uw wegen. Stellen betekent: zetten, wegzetten, stilzetten om te kijken. Niet door blijven gaan. Door blijven rijden en rennen, maar stilstaan. Dan kun je goed kijken. Dat begrijpen we wel. Als je echt goed wilt kijken moet je stilstaan. Al rijdende weg kijken naar iets langs de snelweg lukt niet goed en is nog gevaarlijk ook. En als je op de fiets naar Gouda rijdt dan kom je langs een heleboel mooie plantjes en bloemetjes, maar daar heb je er nog nooit één van gezien denk ik, want je rijdt gewoon door en je stopt niet. Maar Haggai zegt: sta eens stil en stop. En kijk dan eens naar je weg.

De weg die God met je ging de laatste tijd. Denk eens na. Kijk eens goed. Wat ging goed? Wat viel er tegen? Gezond, of wel eens ziek, mooie cijfers, of niet overgegaan, plezier in je werk, of juist tegenzin, fijne ontmoetingen en contacten om je heen, of juist veel spanning en ruzie-achtig gedoe. Kijk eens en sta eens stil. Hoe is het gegaan?

En kijk dan met je hart. Stelt uw hart op uw wegen. Je hart. Kijk eens geestelijk. Want je kunt natuurlijk zeggen: nou, het ging goed de laatste tijd. Of: het gaf veel zorgen de laatste tijd. Ja, maar kijk eens met je hart, geestelijk. Wat zou God er geestelijk mee bedoeld hebben? Vraag het je eens af: wat was Uw bedoeling met die voorspoed? Maar ook: HEERE, wat is Uw bedoeling met al die zorgen en tegenslag? Stelt uw hart op uw wegen. Nodig, want anders leef je maar door, alles gaat prima, zonder je af te vragen: wat bedoelt U HEERE hiermee. Nodig, anders heb je maar één wens als het tegenzin: HEERE, dat het beter mag gaan. Help me hieruit. En dat is het. En je komt niet toe aan de gedachte: wat bedoelt U er mee HEERE?

Stelt uw hart op uw wegen. Die God met je gaat, maar ook die je zelf gegaan bent. En kijk dan ook eens met je hart. Waar ben ik druk mee? Of drukker mee geworden? Dat was toen in Juda wel duidelijk. Ze waren druk met hun eigen huizen. Vers 4: ze wonen in mooie gewelfde, versierde huizen. Daar hadden ze wel aan gewerkt de laatste 15 jaar. Daar kun je druk mee zijn. Met je eigen huis en alles wat daarbij hoort. Je leven opbouwen. Opleiding, werk, huis kopen en inrichten. Maar het huis van de Heere was nog geen steen aan gebouwd. Wat heeft dat te zeggen? Stelt uw hart op uw wegen!

Nu woont God niet meer in een tempel van steen. Maar Hij woont in het hart. Hij woont in de huizen. Hij woont in Zijn gemeente. Hij woont in Zijn Koninkrijk. Kijk eens goed. Hoeveel tijd, geld, inspanning en gebed besteden we daaraan? Of wordt dat weggedrukt voor ons eigen huis, eigen levensinrichting?

Ga eens na in tijd. Tijd voor de gemeente, voor Gods Koninkrijk? Misschien te makkelijk gedacht: folderen in Horst op 10 dec. nee, dan heb ik wel wat anders te doen. Folderen in eigen gemeente met de kerstfolder, nee, dat is niks voor mij. Je kunt te makkelijk dat naast je neerleggen. Waar heb je allemaal wel tijd voor? Ga eens na: hoe was dat een aantal jaren geleden, en hoe is dat nu? Soms steeds minder tijd om iets in de gemeente, in Gods Koninkrijk te doen? Steeds drukker voor onszelf geworden? En om woensdagavond naar de kerk te komen? Misschien een paar jaar geleden nog wel, maar nu toch eigenlijk te druk geworden.

Ga eens na in geld. Geld voor Gods Koninkrijk? Voor goede doelen? Is er een streven om daar een goed percentage voor te besteden? Of raakt dat steeds verder in de knel? Want je hebt zoveel voor jezelf nodig, nou ja, nodig...

Ga eens na in inspanning: waar maak je je druk om? Waar span je je voor in? Wil je alles perfect hebben voor je werk, voor je bedrijf, voor je studie, voor je hobby? Moet tot in de puntjes toe verzorgd zijn? Niet gauw tevreden. En als het over je hart gaat, je leven? Laten we dan de dingen op z'n beloop? Och, die gewoonte van roken, van af en toe een dubieus filmpje kijken, van niet bidden 's morgens vroeg ja, het hoort eigenlijk niet, maar we laten het jaar na jaar maar zo blijven. Daar steken we zoveel energie en inspanning niet in. Laat maar zo.

Ga eens na voor ons gebed: waar maken we ons in ons gebed het meest druk om? Wat drukt ons het meest? Wat drijft ons het sterkst tot gebed? Uw Naam, Uw rijk, Uw wil? Of hoe langer hoe meer: mijn leven, mijn geluk, mijn voorspoed, mijn wensen?

Stelt uw hart op uw wegen. Kinderen, jongeren, ouderen: kijk eens goed. Sta eens stil, kijk eens terug. En kijk eens goed door deze bril: krijgt God hoe langer hoe meer van mijn tijd, geld, inspanning en gebed, of hoe langer hoe minder? Welke lijn zit er in mijn leven? Sinds de vorige avondmaalsbediening, sinds vorig jaar, sinds je belijdenis, sinds je trouwen, sinds je kind was. Stelt uw hart op wegen. Sta stil, denk na en kijk met je h art: naar God toe of van God af?

3 vrucht

Misschien dat er zijn onder ons die moeten zeggen: als ik eerlijk ben voor God, dan ken ik Hem niet. In dit licht gezien: Uw Naam, Uw rijk, Uw wil, het speelt in mijn leven geen rol. Ik ben geen slaaf geworden die vraagt naar de wil van mijn Heere, ik ben geen soldaat geworden, die strijdt voor het Koninkrijk, ik ben geen kind geworden, dat het goede zoekt voor de Naam van zijn Vader. Mijn leven draait om mezelf. Ik wil mijn leven behouden zoals het is.

Laat u stilzetten! Leef niet door zonder te kijken en te bezinnen. Leef niet zo verder, want dat gaat de verkeerde kant op. De kant van de eeuwige toorn van God. De kant van de plaats waar we alles, alles moeten verliezen, want in de dood kunnen we niets meenemen van ons geluk, van ons huis, van ons leven, van ons plezier, van ons bedrijf. O, sta stil. Kijk eens, welke kant je opleeft. Nu kun je nog terugkeren. Nu word je nog geroepen: bekeer je en kom weder tot Mij!

En als je de Heere kennen mag? Sta dan stil en stel je hart op je wegen. Deze voorbereidingsweek. Dat zien wij bij Juda gebeuren. Daar lezen wij dat de leiders van volk en heel het volk en horen en vrezen voor het Aangezicht van de HEERE. (vers 12) Zij horen wat Haggai zegt. Ja, en dat betekent niet alleen dat ze het konden verstaan, maar dat ze gehoorzaamden. Ze erkenden wat Haggai zei: Haggai, het is waar. Ze erkennen en hebben geen verontschuldiging: die zouden er best kunnen worden bedacht. Daar zijn we ook erg goed in. Om verontschuldigingen aan te voeren.

Zoals: ja, maar Haggai, als wij die tempel bouwen, dat grote gebouw, dan wordt dat vast uitgelegd alsof we zelfstandig willen worden. Alsof we nationalistisch zijn en ons willen losmaken van Perzië. Dan krijgen we vast narigheid. Dus we doen het maar voorzichtig. Ik krijg vast narigheid als ik er meer voor uit kom en daarom houd ik me maar stil.

Zoals: ja, maar de tempel wordt toch nooit zo mooi als de vorige van Salomo. Toen had David al goud en zilver klaargelegd en Salomo kon maar uitkiezen en een prachtig gebouw wegzetten. Dat lukt ons toch niet, en daarom beginnen we er ook maar niet aan. Ja, ik kom toch nooit zover

als mijn opa of als dat kind van God, dat is toch niet voor mij weggelegd, er zit bij mij niet meer in dan zo.

Zoals: ja, maar we zijn veel te druk, we moeten toch zogen dat we zelf kunnen wonen? Later, maar het komt nu niet uit, we zijn voorlopig bezig voor onszelf. Ja, we zitten in een drukke tijd van ons leven. Pas getrouwd, pas huis gekocht, misschien druk gezin en drukke baan, later past het wel beter in ons plaatje, maar nu eigenlijk niet.

Dat moet er dus aan in de voorbereidingsweek. Al onze verontschuldigen moeten dus weg. Zeg maar eerlijk: HEERE, U weet wat echt zo is, en u weet ook wat maar een drogreden is omdat ik de verkeerde prioriteiten stel. En als dat zo is, dan zweer ik dan nu af. En ik zal me bekeren. Bekeran om Uw Naam, Uw rijk, Uw wil te zoeken, Heere help mij, Heere, geef Mij genade. En zij vreesden voor het Aangezicht van de HEERE. Zoals ooit bij Hosea zij kwamen bevende tot de HEERE en tot Zijn heil. Bevende: Heere, hoe is het mogelijk, dat U mij nog wilt. Hoe is het mogelijk dat U mij nog roept en niet afschrijft? Ik zo hardleers, zo averechts, zo vaak geroepen en gewaarschuwd, en nog zo verkeerd. Vrezen en beven voor Gods Aangezicht. Hoe is het mogelijk dat U mij nog hebben wilt.

Het is maar goed dat God Zijn Kerk bouwt en Zijn rijk. Dat Hij in Jezus zorgt voor het fundament en voor de voltooiing. Hij heeft gezorgd voor het fundament van Zijn dood en offer. Hij zorgt voor de bouw van Zijn huis. Van Zijn Gemeente en van Zijn rijk. Hij zorgt dat het vast gebouw van Gods gunstbewijzen naar Zijn bestek n eeuwigheid zal rijzen. Zijn Kerk maakt Hij zalig, roept Hij, vergadert Hij, onderhoudt Hij en bewaart Hij. En dat is maar goed ook. Want als dat van mij moest afhangen, als dat van mij moest komen..... Hij bouwt Zijn Kerk.

En deze Jezus wil volgende week Zijn bruid ontmoeten. Zijn bruid die zich deze week bekeren zal, beproeven zal. Dat wil ze ook niet anders. Zie dat zo: stel koning Willem Alexander komt Waarder, Driebruggen, Nieuwerbrug bezoeken. En u krijgt bericht: Hij zal op woensdag 30 november bij u de lunch gebruiken. Hij komt bij u de maaltijd houden. Wat zegt u dan? Nou, dan hoef ik niks meer te doen, want hij komt toch al naar mij toe. Nee, echt niet, dan zegt u: dan gaan we aan de gang, want het moet natuurlijk wel een beetje netjes zijn in de kamer als de koning komt.

Zo, Jezus zegt vandaag tot Zijn bruidskerk: volgende week kom Ik de maaltijd bij u houden. Als je niet bij Zijn bruidskerk hoort: dan is het alarm. Alarm: Hij komt niet tot mij. Als Hij volgende week op de wolken komt, kom Hij mij niet halen, blijf ik achter. Nog roept Hij: bekeert u en kom tot Mij.

Maar als je bij Zijn bruidskerk hoort, dan wil je niet anders dan je voorbereiden omdat Hij tot je komt. Niet opdat Hij komt, om Hem te bewegen om te komen, nee dat heeft Hij al gezegd. Maar omdat hij komt wil je je bekeren. Om onbestraffelijk gevonden te worden. Je heiligt je wandel, je stelt je hart op je weg, je neemt je heilig voor in Gods kracht om je leven te heiligen. Je bereidt je voor om Hem te ontmoeten, je neemt je beste kleren omdat Hij bij je aan tafel wil komen en met je eten en drinken.

Zo op weg naar de avondmaalszondag. Ja, zegt de HEERE dan: Ik ben met u. Wie zo verlangt te leven uit dankbaarheid mag het horen: Ik ben met U. Immanuel: God met ons. Aan de tafel: Ik ben met u. Ik heb gemeenschap met u. Mijn Geest, genade en kracht geef Ik u. En Ik zal u nooit begeven en nooit verlaten. Ik zal eeuwig met u zijn.

Amen